

Tingenes Tilstand. Jeg har i Anledning af denne Forespørgsel naturligvis henvendt mig til Sundhedskollegiet for at høre, om det skulde have i nogen Henseende forandret sin Mening angaaende dette Spørgsmaal, siden det sidst forelaa for det, og jeg har modtaget en Skrivelse, som meddeler mig, at Sundhedskollegiet ikke har fundet nogen Grund til at foretage Forandring i den bestaaende Prostitutionslovgivning eller fundet sig foranlediget til at forandre sin Mening om Farligheden af Ophevelsen af den offentlige Prostitution. Det var jo den Anstuelse, der den Gang deltes af alle Sundhedskollegiets Medlemmer med Undtagelse af en, og denne ene mente, at han nok kunde gaa med til at opheve de bestaaende Regler, naar man kunde finde noget andet lige saa eller mere betryggende. Men han indlod sig ikke paa at angive, hvad da dette andet skulde være. Den Mening, som saaledes gives af Sundhedskollegiet, næres upaatviveligt ogsaa af det langt overvejende Flertal af Hovedstadens Læger og særlig af alle dem iblandt dem, der kunne betragtes som Autoriteter med Hensyn til disse Sygdommes Behandling.

Dertil kommer nu ogsaa det, at den medicinske Statistik udviser, at der virkelig i de senere Aar har fundet en ikke ubetydelig Nedgang Sted i Antallet af de syfilittiske Sygdomme i Hovedstaden. Uden for Hovedstaden spille disse Sygdomme heldigvis ikke nogen hynderlig stor Rolle; men for Resten mener man, at der ogsaa uden for Kjøbenhavn kan spores en Nedgang. For Kjøbenhavns Vedkommende er Nedgangen i de senere Aar ikke ubetydelig, navnlig siden der i 1886 kom en ny Mand til at bestyre denne Branche af det offentlige Sundhedsvæsen. Den foregaaende Bestyrer deraf var i sine sidste Leveaar sygelig og som Følge deraf ikke i Stand til ved at færdes paa Gader og Stræder og at tage sig med den Tver af dette Anliggende, som uøstelig var. Han er nu afløst af en anden Mand, som med stor Dygtighed og ogsaa med stor Humanitet har virket i dette ubehagelige Kald, og hans i Forening med Sundhedspolitiets Bestræbelser maa det ganske sikkert tilskrives, at man kan sige, at navnlig i det sidste Aar er en ikke ubetydelig Nedgang i Tilfældene her i Kjøbenhavn

bleven sporet. Jeg skal saaledes nævne, at medens der i Tidsrummet 1885—87 paa 10,000 Personer af Befolkningen i Staden Kjøbenhavn fandt 65 Tilfælde af Syfilis, saa er Tallet i Perioden 1888—90 sunket til 34 og i Perioden 1891—93 til 30. I det hele taget leder den medicinske Statistik, som det jo her er for vidtløftig, at komme ind paa, og med Hensyn til hvilken jeg vel heller ikke kan andet end henvisse til de saakaldte, til den Følgeslutning, at man tør paasta, at Udbredelsen af Syfilis i Kjøbenhavn for Tiden er ringere, end den nogen Sinde har været siden 1864. Saa længe Stillingen er den, at de øverste Sundhedsautoriteter i Landet og i det hele de Autoriteter, som jeg er henvist til at støtte mig paa, saa bestemt fraraade at foretage Forandringer i det bestaaende System, og saa længe de ere i Stand til at pege paa Virkninger, som forekomme mig at tale bestemt for dets Nytte og Hensigtsmæssighed til at beskytte Befolkningen mod denne Sygdom, saa længe vil jeg ikke kunne paatage mig Ansvar for at forlade det, og jeg vil tilføje, at jeg antager, at heller ikke nogen anden Justitsminister vilde gøre det. Thi at tilegne sig selv et dilettantmæssigt eget Støn over disse Spørgsmaal over for og imod dem, der staa som Vagtevåbenets Autoriteter paa dette Omraade, og over for og imod dem, som man ogsaa efter Lovgivningen er henvist til at benytte som raadgivende i denne Retning, er noget, som en Justitsminister ikke forstandigvis kunde indlade sig paa at tage Ansvar for, thi Afstæffelsen af de nu bestaaende Regler kunde maasse føre til, at den syfilittiske Sygdom atter udbredte sig her i Kjøbenhavn i betydeligt Omfang. Det er et Ansvar, som jeg ikke kan bære, og som jeg heller ikke tror, at nogen anden Justitsminister vil indlade sig paa at bære. Derfor kan jeg ikke skønne, at der kan være Tale om gennem en Kommissions Medsættelse at komme til noget Resultat, saaledes som Anstuelserne for Djeblikket staa, bestemt og skarpt over for hinanden, og saa længe som navnlig det nuværende System bestemt fastholdes af Landets øverste Sundhedsautoriteter.

Det var nu med Hensyn til Principspørgsmaalet, og jeg antager, at det er det,